

en enkele houten kerkjes zijn al aangekomen. Er bestaan plannen om het Diaconessenhuis te Arnhem nieuw in te richten voor Zwitsersche rekening. Voorts hebben Zweden, Engeland, Denemarken en vooral Zwitserland vele Nederlandsche kinderen te logeeren en hebben Zwitscherse universiteiten Nederlandsche geadopteerd. *Ierland* zond slachtvee en suiker.

GIFT VAN HET CURAÇAOSCHE NATIONALE STEUNCOMITE. — Het Curaçaosche nationale steuncomité heeft aan het Nederlandsche Roode Kruis een schenking gedaan van 20.000 kg pindakaas. Besloten is deze pindakaas ter beschikking te stellen van de grootste ziekenhuizen en sanatoria in het Westen des lands. E. SLUITER

MALARIABESTRIJDING IN FRIESLAND. — Het *Verslag over het jaar 1944 van de Malaria-Centrale te Bolsward* (leider dr. J. C. M. DE JONG), is dit jaar van meer dan gewoon belang. Immers, vele onderduikers hebben in Friesland vertoefd en daar de kans geloopt malaria op te doen, Terwijl in West-Friesland het aantal malariagevallen binnen redelijke grenzen bleef (Harlingen, Bolsward), is deze ziekte in Noord-Friesland (Franeker, Dokkum) belangrijk toegenomen. Met het oog op de verspreiding binnen en buiten Friesland is het gewenscht, dat de artsen zich houden aan het voorschrift tot opgave der malariagevallen; dit zal de bestrijding zeer ten goede komen. Voor deze opgave is een juiste diagnose gewenscht en deze wordt gesteld op het bloedpraeparaat. De uitgetrokken dikke druppel is als praeparaat al zeer eenvoudig en zal desgewenscht in de laboratoria der malaria-centra gaarne worden nagekeken.

Het zijn de zich in den nazomer in de huizen terugtrekkende anopheles-muggen — en dan speciaal de soort *atroparvus* — die de rol van overbrengers op zich nemen. Als in zoo'n huis een malaria-patiënt voorkomt, besmetten zij zich aan deze en infecteeren op hun beurt de andere huisgenooten. Deze laatsten krijgen pas, na een incubatie van vele maanden, in de volgende lente of zomer hun malaria-aanval en vormen op hun beurt het virusreservoir voor het daarop volgende jaar. Het zijn deze „malariahuizen”, die in aanmerking komen voor de spuitcampagne, die bestaat in het om de 14 dagen bespuiten van alle ruimten, waarin zich muskieten ophouden, met shelltox, gedurende Augustus en September.

In Bolsward is malaria sedert 1939 sterk afgenomen, wat wel aan de geregelde spuitcampagnes mag worden toegeschreven. Ook in Harlingen was de ziekte van weinig belang. In de stad Franeker is de toestand ernstiger: 15 primaire gevallen per 1000 inwoners kwamen daar in 1944 voor. De besmetting van Franeker gaat waarschijnlijk uit van het buiten de stad gelegen krankzinnigengesticht „Groot Lankum”. In deze inrichting kreeg van de 506 inwonenden 37.4% een primairen malaria-aanval. In 1943 was dit percentage 20.8. „Groot Lankum” is dus een ernstige malariahaard geworden. In Dokkum en omgeving neemt ook de malaria toe en zelfs in Leeuwarden, waar malaria sinds vele jaren onbekend was, deden zich in 1944 drie gevallen voor.

Aan het slot van het verslag komt de Noord-Oostpolder ter sprake. De toestand ten opzichte van malaria is daar gunstig; er komen slechts sporadisch gevallen voor.

H. J. T. BIJLMER

PERSONALIA

IN MEMORIAM MAX J. ROEPER. — Na zijn arrestatie te Groningen en overbrenging naar het gevangenkamp te Vught, werd onze beste vriend en collega MAX J. ROEPER naar Polen gedeporteerd, waar hij aan de gevolgen van vlektyphus overleed.

ROEPER werd geboren te Amsterdam, en aldaar tot arts bevorderd; hij werd daarna assistent in de chirurgie bij prof. KOCH te Groningen. Reeds spoedig onderscheidde hij zich daar als een voortreffelijk medicus en een uiterst beminnelijk mensch. Zijn uitstekende eigenschappen traden nog meer aan het licht, toen hij zich, na vele jaren assistent te zijn geweest in de chirurgische kliniek te Groningen, zich vestigde te Heerenveen. Hij kreeg een uitgebreide chirurgisch-gynaecologische practijk, was zeer bemind bij zijn patiënten en werd naar waarde geschat door zijn collegae, die hem hoogachtten wegens zijn groote gaven. MAX ROEPER was een uitstekend diagnosticus en een brillant operateur, daarnaast een geestig causeur, talentvol musicus en een trouw vriend voor allen, die het voorrecht hadden, met hem intiem in aanraking te komen. Is het te verwonderen, dat zijn heengaan, voor ons, zijn goede vrienden, een onherstelbaar verlies beteekent? Moge zijn vrouw, die met twee jonge kinderen achterbleef, eenigen troost vinden in de verzekering, dat wij MAX ROEPER nimmer zullen vergeten. Zijn ziel ruste in vrede.

Eindhoven, October 1945

M. VAN DER REIS